

N:o 12.

Ank. till Riksd. Kansli d. 1 Mars 1867, kl. 1 e. m.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 6) Betänkande N:o 2,
i anledning af väckt motion om befrielse för skeppare å
Svenska från inrikes orter kommande fartyg eller båtar
att, vid insegling förbi någotdera af inloppen Furusund,
Södertelje, Sandhamn eller Dalarön, anlägga för under-
gående af tullvisitation.*

Till Utskottets handläggning har blifvit öfverlemnad en inom Andra Kammaren af Herr *J. Borg* väckt motion (N:o 178), hvaruti framhålles, hurusom det, enligt gällande stadganden, åläge skeppare å Svenska från inrikes orter kommande fartyg att, vid inseglande igenom någotdera af ofvannämnda inlopp, anlägga vid der befintlig tullinspektion för undergående af visitation. Utan att vilja förneka det goda syftemål, som med berörda stadgande afsetts, trodde dock motionären att numera, sedan friare åsigter i tullagstiftningen gjort sig gällande, denna skyldighet, hvilken åläge äfven dem, som förde smärre farkoster, kunde till hufvudsaklig del anses öfverflödig och derföre böra upphävas, helst den föreskrifna visitationen, på det sätt densamma merendels tillginge, icke motsvarade sitt ändamål, samt fartygen dessutom vid lossningsorten voro underkastade en noggrannare visitation. På inrikes orter gående ångfartyg voro också redan från den ifrågavarande skyldigheten befriade. Af dessa anledningar föreslår motionären, att Riksdagen ville besluta en sådan förändring af de i detta afseende gällande lagstadganden, att skeppare å alla på inrikes orter gående fartyg och båtar måtte befrias från skyldigheten att, vid inseglande genom någotdera af de ifrågavarande inloppen, der lägga till för undergående af tullvisitation.

Denna fråga har, enligt hvad Utskottet inhemtat, äfven gjorts till föremål för den gamla Representationens ompröfning; men till följd af de skiljaktiga
Bih. till Riksd. Prot. 1867. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 5 Häft.

meningar och beslut, som inom de särskilda Riks-Stånden sig yppat, har densamma till någon åtgärd från Ständernas sida icke föranledt.

Utskottet, som icke delar motionärens åsigt, att Riksdagen eger besluta den föreslagna förändringen, anser deremot den gjorda framställningen såsom önskningsmål förtjent af uppmärksamhet, helst Utskottet är af den tanke, att ingenting bör åsidosättas, som länder den Svenska sjöfarten till lättnad och befordran och som skäligen samt utan skada för det allmänna kan komma denna viktiga näringsgren till del.

Då det är ovedersägligt, att stadgandet om visitation å fartygen vid inloppsorterna ofta åstadkommer hinder och tidsförlust för den sjöfartsidkande allmänheten, synes detta stadgande icke böra kvarstå längre än förhållandena sådant påkalla; då vidare ändamålet med ifrågavarande visitationer, hvilket naturligtvis är att förekomma oloflig varuinförsel, icke lär vinna genom det sätt, hvarpå dessa undersökningar vanligen verkställas; då mera fullständiga undersökningar svårigen kunna göras, alldenstund det icke skäligen kan ifrågakomma att vid dessa tillfällen lossa fartygens last; samt då det slutligen ej heller bör förbises, att de fria åsikter i tullagstiftningen, som numera gjort sig gällande, måste i väsendtlig mån bidraga att tillintetgöra lockelsen till tullförsvinnning, anser Utskottet tillräckliga skäl vara förhanden, att fästa Kongl. Maj:ts uppmärksamhet på förhållandet. Utskottet får alltså vördsamt hemställa,

det måtte Riksdagen uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga i nådigt öfvervägande, huruvida skyldigheten för skeppare å inrikes gående fartyg och båtar att, vid inseglande genom någotdera af inloppen Furusund, Södertelje, Sandhamn eller Dalarön, der lägga till för undergående af tullvisitation, må kunna helt och hållet eller till någon del upphöra.

Stockholm den 1 Mars 1867.

På Utskottets vägnar:

G. C. WITT,

Utskottets Ordförande.

Reservation:

af Herr C. Fr. Carlson: "Lika med Utskottet har jag ansett att en underdånig skrifvelse i ämnet bör affåtas. Mig synes dock att om Riksdagen

ingår till Kongl. Maj:t med en skrifvelse uti en så allmän fråga som den förvarande, hviken åsyftar ändringar i stadgarna för den inrikes seglationen, så bör man, efter mitt förmenande, icke inskränka sig till inloppsplatserna i Stockholms skärgård, utan göra sin hemställan så omfattande att densamma inbegriper Rikets alla kustorter, der ifrågavarande stadganden äro tillämpliga. Jag tillåter mig derföre vördsamt hemställa och föreslå,

det måtte Riksdagen uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga i nådigt öfvervägande, huruvida helt och hållet, eller med hvilka inskränkingar och undantag, skyldigheten för skeppare å inrikes gående fartyg och båtar, att lägga till vid utanför destinationsorten belägen tullstation, må kunna upphöra.“